

Per unes mans fines

Tot el dia amb guants de goma, olor a lleixiu, escombria i pal de fregar. Interminables passadissos caminant enrere; infinites escales baixades una a una, amb la galleda plena com a única companya. Per on passa ella, el terra queda moll. La Glòria té les mans vermelles, els dits com unes porres i les ungles sempre mal pintades, i això, presumida com és, no li agrada gens.

Però la Glòria no es queixa, frega i neteja, sempre d'esquena. Espera que arribi el dia que entrarà a un edifici com aquest de cara, sense galleda, sense pal de fregar ni guants. S'imagina avançant per un dels llargs passadissos, amb les mans fines, mirant endavant i pujant les escales una a una, mirant que el terra on trepitja està eixut i net perquè algú ha fet la feina per ella.

La feina és monòtona i sovint pesada però la Glòria no es queixa. La comunitat de veïns no paga malament, té un contracte indefinit i el veïnat és prou amable. A l'hivern passa fred; a l'estiu, calor i humitat la destrossen; a la primavera, el pol·len la fa plorar i moquejar. Cada any espera ansiosa la tardor; sense cap mena de dubte la millor estació de l'any i la millor època per anar al bosc a buscar bolets.

L'Antonia, la veïna del quart, en sap molt de bolets; a la seva època hippy, quan vivia a la comuna, n'agafava de tota mena, però els més apreciats pels companys de vida eren els que assecaven i després menjaven als vespres; "monguis" els li deien. Això és passat i no ho explica mai, però amb la Glòria fa excepcions i pràcticament no té secrets. Les dues dones, la jove i la gran, han fet una amistat especial.

La Glòria, jove i forta, l'ajuda amb les bosses de comprar, li canvia les bombetes i li dona un cop de mà sempre que li fa falta. L'Antonia, apassionada de la cuina, l'obsequia amb croquetes o algun paquet de pernil d'aquell tan bo. És de les poques veïnes que està a edifici des dels seus inicis. Enrere han quedat les festes diàries i l'activitat boja de quan el Walden 7, l'emblemàtic edifici de Sant Just Desvern, era el què era: una comunitat especial de guapos, joves, cultes i *glamourosos*. A l'Antonia encara li queda l'esperit de comunitat que tenien els veïns a mitjans dels anys 70 i reparteix croquetes o truites, especialment bones, entre els veïns més propers. La Glòria també ha tastat les receptes de la dona i, després de passar-se el dia netejant, sovint marxa a casa amb unes croquetes de bolets que són les que més li agraden.

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web	
Codi Segur de Validació	940b6e667e9b439f9190f069a801b964001
Uri de validació	https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/ax/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp
Metadades	Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

També, de tant en tant, l'Antònia l'obsequia amb un potet d'ungüent casolà de marihuana d'aquell que va tan bé per suavitzar les mans.

Al costat de l'apartament de l'Antònia hi ha un veí nou. Aquest m'agrada. Sempre puja a peu, mai per l'ascensor i si acabo de fregar i l'escala està molla, es disculpa amb un somriure encantador. No em sap gens de greu que trepitgi el que he fregat, espero impacient sentir el to greu de la seva veu i la seva mirada. Té un gest un pel canalla i sempre va impecablement vestit, amb sabates italianes, jerséis de llana anglesa i rellotges de marca. Ben planxat, ben pentinat amb un bigotet perfectament retallat. Se'l veu que és tot un senyor i de gustos refinats; "un gat de masia" com diu l'Antonia.

– Vols fer un cafetó? –em diu– Mentre s'eixuga el que has fregat, ens fem un cafè a casa meva.

A aquest cafè se n'hi sumen d'altres; la Glòria està cada vegada més sovint a casa el Fèlix, així és com es diu el nou veí que tant li agrada. Té l'escala i el replà del quart pis nets com una patena; als altres pisos no s'hi entreté tant. Dels cafès als sopars i dels sopars al llit compartit. Li sap greu que no li agradi anar a buscar bolets però confia que amb el temps li farà agafar el gust per l'afició.

Als quatre dies la Glòria s'instal·la a casa el Fèlix; ell buida un parell de calaixos i li deixa un trosset d'armari. Ella ja en té prou; el pis és petit però estar amb ell la compensa de qualsevol incomoditat. Hi ha una habitació petita on la Glòria mai no ha tingut accés. La noia pensa que aquest espai li aniria la mar de bé per les seves coses, però el Fèlix sempre la tanca amb clau i només la deixa entrar, molt de tant en tant, perquè faci la neteja mentre ell l'observa vigilant. Té absolutament prohibit obrir l'armari del fons. La Glòria no sap què hi guarda però sovint, des del passadís el sent trastejar. No diu res, sap ser pacient i confia en que algun dia el Fèlix li explicarà que hi fa allà dins.

– No vull que treballis – li diu un dia el Fèlix – tu ets la meva ratolineta. No vull que et cansis, vull que estiguis a casa; jo treballaré per tots dos i tu viuràs com una princesa; tindràs les mans de seda.

La Glòria dubta; és arriscat deixar un contracte indefinit de fa tants anys. Ell insisteix i ella, imaginant-se tots els dies de tardor al bosc buscant bolets, cedeix. Confia plenament en

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web

Codi Segur de Validació 940b6e667e9b439f9190f069a801b964001

Uri de validació <https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/ax/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp>

Metadades Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

ell. Viuen bé, es poden permetre que la Glòria deixi la feina i es dediqui plenament al Fèlix. Ell vol que ella li prepari cada dia la roba que s'ha de posar; ha d'estar sempre impecable, ben neta i planxada i sobretot els colors perfectament combinats. Ell, que és daltònic, no vol fer el ridícul combinant colors impossibles. És el somni de la Glòria, arriscat, però un somni que es pot fer realitat. Un home generós, divertit, que la cuida, que li permet decidir per ell la roba que s'ha de posar,... i ella no pot estar-ne més enamorada. Els defectes del Fèlix li semblen virtuts.

La felicitat dels primers mesos es va anar apagant; alguns dies el Fèlix estava especialment nerviós i malhumorat i llavors les coses ja no eren tant dolces. Al principi era molt de tant en tant; ell perdia els nervis i cridava coses amb les que ella se sentia incòmode i disgustada. Amb el temps van venir els insults i un dia, la va empentar. A aquella primera empenya, en van seguir d'altres. quan això passava, de seguida li demanava perdó, s'agenollava davant d'ella i tot eren promeses i juraments.

El dia que la Glòria va oblidar la clau a dins de casa, l'Antònia va presenciar el que ja imaginava: crits, insults i empentes. La jove es va sentir ben avergonyida, la veïna indignada i decidida a fer alguna cosa. La Glòria no volia sentir a parlar malament del Fèlix, els altres no l'entenien, no el coneixien com ella, el Fèlix canviaria; n'estava segura. Per resoldre el problema i fer callar a l'Antònia, li va donar una còpia de la clau del pis. El Fèlix mai ho va saber.

La Glòria passava moltes hores a casa perquè el Fèlix així ho preferia i si això el feia feliç, ella acceptava. Però no la trobava; els rampells de ràbia incontrolada el dominaven cada cop amb més freqüència. De les empentes va passar als cops, sempre acompanyats de crits i d'insults. La Glòria aguantava perquè ell se'n penedia i sempre li jurava que estava passant un mal moment, que no ho volia fer, que la feina el tenia nerviós. I llavors era l'home més dolç del món i ella es relaxava i gaudia de la situació escoltant que era la seva princesa, la seva ratolineta, que es delia per les seves mans suaus, que volia el millor per ella i que sempre, sempre la cuidaria.

El Fèlix sempre estava a punt de sortir al carrer; pendent del telèfon a tothora; sovint marxava sense quasi acomiadar-se de la noia. La Glòria sortia poc de casa; les marques a la cara no es podien amagar, ja no li quedaven excuses; ja havia "caigut per l'escala" massa vegades. La seva vida no era la de princesa, dia a dia la relació es deteriorava però ella sempre

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web	
Codi Segur de Validació	940b6e667e9b439f9190f069a801b964001
Uri de validació	https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/arx/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp
Metadades	Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

confiava en un canvi sobtat i per sempre. Es mirava les mans, les ungles impecables i li donava una altra oportunitat; sempre pensant que seria l'última.

L'habitació petita i l'armari seguien sent un espai prohibit; motiu de baralles i de cops irracionals. L'excusa perfecta per l'home, la ràbia continguda per la dona. L'armari era tabú; no se'n podia ni parlar. Un matí, després d'un despertar de promeses i carícies, el Fèlix va rebre una trucada que l va alterar. Estranyament en ell, es va vestir amb qualsevol cosa, i va marxar amb presa després de passar per l'habitació prohibida. La Glòria li va dir adeu des de la porta amb el cafè amb llet a la mà.

Però com que la sort de vegades es capritxosa, el Fèlix va oblidar la clau de l'habitació posada. La Glòria no va dubtar: s'hi va acostar decidida sense deixar anar la tassa; al moment que girava la clau va sentir la porta de l'entrada. El Fèlix va entrar d'una revolada, directe a l'habitació petita i amb la intenció de recuperar la clau oblidada.

La Glòria no va ser a temps de esquivar el puny. El cop que li va pegar la va tombar a terra. El cafè amb llet li va cremar la cama, la tassa buida va rodolar fins un racó.

– Et juro que no he vist res. No he tingut temps d'obrir la porta – plorava i gemegava la noia des del terra.

Però ell no l'escoltava i, embogit, la va colpejar fins que ella va perdre el sentit.

A l'apartament del costat, l'Antònia va sentir els cops. Aquesta vegada no va dubtar. La Glòria li havia demanat mil vegades que no intervingués, que ella ho resoldria, que ell tenia problemes amb la feina, que era temporal, que el Fèlix canviaria ... L'Antonia, a contracor, li havia fet cas, però avui era diferent; els cops i els crits traspassaven tots els límits.

Quan va arribar la policia feia estona que el Fèlix havia marxat i la Glòria ja estava conscient. L'Antònia li havia curat les ferides, la va mimar tant com va poder i la va convèncer per passar uns dies a casa seva; confiava que tindria prou temps per fer-li veure que el Fèlix no era un bon home i que calia posar definitivament la denúncia que havia retirat tantes vegades.

Les ferides es van anar curant; la Glòria se seguia veient amb el Fèlix. L'Antònia feia veure que no ho sabia però aquestes trobades la feien patir i no sabia com evitar-les. Tots els arguments, tots els consells, totes les explicacions estaven donades però la Glòria continuava totalment enamorada i no atenia a les raons més òbvies. Seguia instal·lada a casa l'Antònia però les dues sabien que això no podia durar gaire. La Glòria volia tornar amb el Fèlix.

– Nena – li va dir l'Antònia tres setmanes després de la pallissa – d'aquí a quinze dies anem a buscar bolets. T'ensenyaré el meu bosc preferit. No li he ensenyat

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web

Codi Segur de Validació 940b6e667e9b439f9190f069a801b964001

Uri de validació <https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/arx/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp>

Metadades Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

mai a ningú; seràs la primera. Només et poso un a condició: dos mesos a casa meva i cap contacte amb el Fèlix.

La Glòria va mirar la pluja fina i insistent que prometia una excel·lent collita i va acceptar el tracte. Se sentia cuidada, escoltada i valorada. No li podia negar això a l'Antònia que es desvivia per ella. Ja procuraria que l'Antonia no sabés de les trobades amb el Fèlix. Per això, va creuar els dits darrera l'esquena i va afirmar seriosa:

– T'ho prometo Antònia; dos mesos amb tu i sense contacte amb el Fèlix.

L'Antònia, que era llesta per conèixer la gent amb una mirada, estava segura que el Fèlix tenia negocis poc clars. Les entrades i sortides tant freqüents, l'estat de nervis constant, l'habitació i l'armari del que tant li havia parlat la Glòria,..., n'estava convençuda que el món de la droga no li era aliè i que ell en treia uns bons rendiments.

Ningú, ni la Glòria, sabia de què treballava l'home però mai li faltaven calers a la butxaca. Això a l'Antònia l'importava poc però de cap manera s'empassava que li hagués fet mal a la Glòria, ni s'ho empassava ni li perdonaria mai. Cada dia ho veia més clar i tenia molt ben pensat el què volia fer. No tenia manera d'evitar que els dos nois es veiessin, sabia que la Glòria mentia per veure'l i també sabia que ho continuaria fent. L'Antònia només veia una opció. Necessitava que la pluja, la temperatura i el bosc l'ajudessin; la resta, era cosa seva.

Es lleven abans que sorti el sol, dos cistells, entrepans, fruita i aigua per passar tot el dia fora. El bosc les rep amb una abraçada de boirina baixa; humit, silencios,...

Al bosc, l'Antònia és una enciclopèdia. Coneix tots els bolets: els bons, els no tant bons, els dolents i els pitjors. N'hi ha alguns que la Glòria no coneix i l'Antonia li explica com trobar-los, com cuinar-los o com assecar-los. La fascina especialment la farinera borda; aquest bosc n'és ple. Té el doble de toxicitat que el cianur, i els primers efectes, difícilment tractables, es produeixen 24 hores després d'haver ingerit el bolet. Per això, costa relacionar la intoxicació amb la ingesta i es complica la recuperació de l'intoxicat que en un màxim de dues setmanes és mort. D'aspecte és exactament igual que l'ou de reig però mentre el reig és ben carabassa, la farinera borda és verdosa; no hi ha confusió possible, a no ser, ..., a no ser que siguis daltònic.

L'Antònia no li pot ensenyar la diferència perquè avui, d'ous de reig no n'hi ha ni un. L'Antònia cull mitja dotzena de farineres bordes i les posa separades al cistell, dins d'una bossa de plàstic que lliga amb dos nusos. No li explica perquè les vol. La Glòria no pregunta.

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web

Codi Segur de Validació 940b6e667e9b439f9190f069a801b964001

Uri de validació <https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/ax/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp>

Metadades Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

Han fet una gran collita. Un cop a casa tenen feina a triar-los, netejar-los, fer-ne conserva o assecar-los. Quan ja està tot organitzat, la Glòria, cansada se'm va al llit. L'Antònia es queda a la cuina acabant de recollir i quan deixata els ous per fer una truita, la noia ja fa estona que dorm. Cap a quarts de quatre de la matinada sent la clau del pis del costat. Amb la bata i les sabatilles surt al replà i ofereix al Fèlix una truita acabada de fer.

– És d'ous de reig – li diu – collits aquest matí.

El Fèlix li dona les gràcies, no té ganes de conversa. Pensa que aquesta truita li anirà molt bé; té gana i ben poques ganes de cuinar. Demà marxa de viatge i s'ha de llevar aviat per fer la maleta. Per sort la dona tampoc té ganes d'enraonar i tanca la porta de casa amb certa urgència.

– Bona nit Antònia, fins demà – li diu el Fèlix

Fa dues setmanes que no se sent al Fèlix. L'endemà del dia dels bolets va sortir al matí i no ha tornat més. L'Antònia sap que no tornarà.

– Nena –li diu l'Antònia a la Glòria– necessitaria un ou per acabar d'arrebossar les croquetes; voldries anar a casa al Fèlix, ara que no hi és i mires si en té algun a la nevera? Desmemoriat com és, quan torni no notarà que li'n falta un. De passada –continua l'Antònia intentant resoldre el neguit que l'acompanya des de fa dues setmanes– mira si hi ha un plat de la vaixella verda a la cuina. No el trobo i no sé on pot estar.

La Glòria obeeix i tremolant endinsa la clau al pany de la porta del pis del costat. Obre amb facilitat i va directa a la cuina. No es vol entretenir, l'Antonia l'espera a mig arrebossar les croquetes i té por que el Fèlix es presenti a la casa inesperadament. Veu el plat verd amb les restes resseques de truita i obre la nevera. El que veu la desconcerta. Tota la nevera és plena d'ous; hi ha unes vint dotzenes, amb les seves capsas de cartró, ben apilades i perfectament alineades. Hi ha també dos bols grossos plens d'ous, sense capsas, esperant el torn de ser guardats i classificats en l'ordre establert.

Allarga el braç i agafa un dels ous dels bols; l'únic que és blanc i molt més petit. Se sorprèn perquè aquest ou no pesa gens; sembla buit. El mira i veu que a la base hi té un forat, un forat tapat amb cera. N'agafa un altre, aquest dels grossos, i veu també un forat tapat tot i que aquest ou pesa més. El nota ple, atapeït. Llavors l'obre sobre el plat verd i cau una pols blanca. Espantada fa un salt enrere per apartar-se, inútilment, de la realitat.

– Glòria –cria l'Antònia des de la porta del pis del Fèlix– afanyat que tinc l'oli calent i necessito un ou.

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web

Codi Segur de Validació 940b6e667e9b439f9190f069a801b964001

Uri de validació <https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/ax/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp>

Metadades Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

La Glòria està paralitzada. Torna a obrir la nevera, torna a mirar el què hi ha al plat, intenta entendre, intenta buscar una explicació que protegeixi al Fèlix, però no en troba cap.

– Glòria, nena, que no em sents –l’Antònia entra a la cuina, mira la nevera oberta, veu el plat cobert de pols blanca, la closca d’ou sobre el marbre i capta la magnitud del que ja imaginava.

El primer que fa l’Antònia és anar a casa seva i parar el fogó –s’ha de ser pràctic i prudent– pensa la dona. Després torna al pis del Fèlix amb dos parells de guants de fregar de color rosa i tanca la porta. La Glòria, amb uns ulls com el dos d’oros, no s’ha mogut de lloc. Obedient es posa els guants que li dona l’Antonia i comença a plorar.

– Ara no, nena, ara no toca plorar, afanyem-nos a recollir tot això i marxem –li diu l’Antònia mentre sospesa l’ou blanc que sembla buit i l’aixafa esperant trobar només aire. L’ou amaga un paper enroscat amb una sèrie de números i lletres escrits a mà. L’Antònia es mira el paper; no entén què pot ser i el deixa rebregat sobre el marbre sense fer-li cas.

L’habitació petita segueix tancada però estranyament té la clau al pany. Antònia ho té clar, hi entra d’una revolada i amb la mà de morter trenca el pany de l’armari mentre la Glòria continua moquejant. Aparentment l’armari no amaga res especial però quan la dona s’ajup per examinar el prestatge més baix, una idea quasi impossible passa per la seva ment i a la cara se li endevina un somriure d’esperança. Corre a la cuina i recupera el paper rebregat amb tres lletres i cinc números.

Torna davant de l’armari obert, abraça a la Glòria pensant que aquest gest li donarà sort. Amb una lentitud contrària al seu estat de nervis i intentant amagar la seva ansietat a la Glòria que no para de plorar, l’Antonia s’ajup davant el prestatge de baix. Amb la ma esquerra sosté el paper a l’alçada dels ulls i amb la dreta pitja, sobre un teclat quadrat, un a un números i lletres amb el mateix ordre que llegeix al paper.

La porta de la caixa forta s’obre amb un *clic* prometedor.

Per descarregar una còpia d'aquest document consulti la següent pàgina web

Codi Segur de Validació 940b6e667e9b439f9190f069a801b964001

Uri de validació <https://ajuntament.laldea.cat/absis/absis/idi/ax/idiarxabsaweb/asp/verificadorfirma.asp>

Metadades Núm. Registre entrada: ENTRA 2021/1602 - Data Registre: 09/04/2021 21:29:00 Origen: Origen administració Estat d'elaboració: Original

